

Kázání: 262. O ženách, co dostaly zaracha

Kázání

Obrázek vytvořila umělá inteligence AI

O ženách, co dostaly zaracha

čtení: 1. Timoteova 2, 5 - 12

5 Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš,

6 který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas.

7 Byl jsem ustanoven hlasatelem a apoštolem tohoto svědectví - mluvím pravdu a nelžu - učitelem pohanů ve víře a v pravdě.

8 Chci tedy, aby se muži všude ve shromáždění modlili, pozvedající ruce v čistotě, bez hněvu a hádek.

9 Rovněž ženy ať se oblékají slušně a zdobí se prostě a střízlivě, ne účesy a zlatem, perlami nebo

drahými šaty,
10 nýbrž dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se rozhodly pro zbožný život.
11 Žena ať přijímá poučení mlčky s veškerou podřízeností.
12 Učit ženě nedovoluji. Žena nemá mít moc nad mužem, nýbrž má se nechat vést.

Milé sestry, dovolte mi nejprve, abych ocenil vaši zdrženlivost, taktnost a nadhled. Trochu jsem se bál, že ještě v průběhu čtení z listu Timoteovi vstanete, bouchnete dveřmi a rozhořčeně odejdete. A vůbec bych se vám nedivil, protože to přece nemáte zapotřebí, aby vám někdo, navíc ještě na váš svátek, předčítal podivné názory, jak se máte chovat.

Žádné korále, žádné prstýnky a žádný kadeřník, šaty pouze ze sekáče nebo tak nanejvýš z Lidlu, ve společnosti zásadně mlčet, chovat se podřízeně a nechat se vést muži. Hotovo, šmitec.

No to jsme snad někde ve středověku! pomyslíte si. Skutečnost je ještě horší. Ne ve středověku nýbrž ve starověku! Takhle se tenkrát holt s ženami zacházelo. Není potom divu, že se podobné názory v nestřeženém okamžiku protlačily i do několika málo novozákonních veršů.

Kupodivu, i dnes se najdou tací, kdo budou s vážnou tváří tvrdit, že to je Boží vůle, aby ženy držely ústa, a krok aby srovnaly s tím, co jim muži dovolí. A tak někteří křesťané na základě několika málo biblických veršů neohroženě hlásají machismus neboli chlapáctví, a zakazují ženám kázat, vyučovat nebo vést sbor.

Někteří si tím léčí nějaké své mindráky, někteří tomu skutečně věří a jsou přesvědčeni, že tak to má v rodině, ve sboru i ve společnosti opravdu fungovat.

No jo, jenže co si tedy s tím dnešním textem počneme? Nebylo by lepší ponižující zmínku o ženách raději nečíst, vyhnout se jí, vytrhnout těch pár veršů z Bible?

Ale ne, to bychom se dostali z bláta do louže. Mám jiný návrh. Promluvíme si o tom na férovku, z očí do očí, s tím, kdo těch několik vět napsal. Možná, že nám to nějak vysvětlí, nebo se třeba omluví, kdo ví.

Tak tedy do toho. Víťame mezi námi apoštola Pavla! Nebudu chodit kolem horké kaše a zeptám se rovnou a bez okolků: „Prosím tě, Pavle, co se to s tebou stalo, že jsi tak zásadně změnil názor? V listu do Galácie ještě píšeš, že už mezi mužem a ženou není žádný rozdíl, že jsou jedno v Kristu Ježíši.

A když v listu Korintským vyjmenováváš dary, které Duch v křesťanském sboru rozděluje, vůbec nezmiňuješ, že by se snad týkaly jenom mužů. Duch obdarovává všechny, a to i takovými dary jako jsou vedení církve nebo vyučování.

A navíc, Pavle, kolikrát ve svých listech zmiňuješ ženy coby spolupracovnice na Božím díle! Jako třeba Prisku, jejíž jméno uvádíš dokonce před jménem jejího manžela a je tak zřejmé, že zastávala důležitou pozici kazatelky, učitelky či předsedkyně sboru.

Jinde zmiňuješ Foibé, a nebo třeba Persidu, která ti byla velmi drahá, protože horlivě pracovala v díle Páně. Žádná zmínka o tom, že by tyhle ženy podřízeně mlčely někde v koutku modlitebny.

A co třeba první Evropanka Lydie, co se obrátila na tvé kázání a stala se sloupem filipského sboru? Nebo Euodie a Syntyché, o kterých píšeš, že spolu s tebou vedly zápas o evangelium.

Všechny tyhle ženy nebyly žádné putky, zastaly spoustu práce a ty sis jich proto také velice vážil. Tak proč ten přemet, proč mají najednou ženy mlčet, být podřízené mužům a proč nesmí učit?“

A teď si představte, sestry a bratři, jak se apoštol Pavel, kterého jsme k nám pozvali na diskusi, nadechuje k odpovědi. Myslím, že by hned na začátku řekl, že to je velké, ale opravdu velké nedorozumění. A pak by se rozvyprávěl, a bylo by to nadlouho. Seděli bychom tu určitě přes poledne a nejspíš ještě déle.

Abychom pochopili, jak to apoštol myslel, museli bychom totiž nejprve pochopit starověk. Museli bychom porozumět, jaké měly ženy tenkrát postavení ve společnosti, a také se nechat poučit o situaci v Efezu, kde se sbor, který vedl Timoteus, nacházel. Teprve potom by nám mohlo být srozumitelnější, proč vlastně Pavel efezským křesťanům napsal to, co napsal.

Potíž je v tom, že my tolik času nemáme, a navíc tu ve skutečnosti nemáme ani Pavla a tak nezbyvá nic jiného, než abych se o vysvětlení pokusil v několika minutách sám.

No, řeknu vám, sestry a bratři, nemají to ti fundamentalisté jednodušší? Starověk nestarověk, Efez neefez. Je to v Bibli? Je! Tak jaképak vysvětlování. Ženy musí mlčet, a basta!

Samozřejmě že když se Bible bere „jak leží a běží“, jako houska na krámě, zdá se všechno snadnější. Ale není to zodpovědné, zvlášť když nám Bůh dal rozum, abychom ho používali; zvlášť když máme k dispozici informace, které ti před námi třeba ani neměli.

Tak tedy, jak to ten Pavel s těmi ženami myslel?

Musíme začít úryvkem z jedné prvokřesťanské písně, kterou Pavel cituje na začátku dnešního čtení: „Je jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako výkupné za všechny.“

Ježíš nám lidem zprostředkoval ztracený kontakt s Bohem. Ten, kdo tomu uvěří, rázem se ocitá v docela nové situaci, ocitá se v Božím království. Aby nedošlo k mýlce: Boží království je prostor, kde kraluje Bůh. A protože Hospodin je spravedlivý a milosrdný, tak jsou si všichni v tomhle prostoru rovni, jeden druhému pomáhá a problémy se řeší ohleduplně a smírnou cestou.

Naproti tomu království tohoto světa, jak známo, si se spravedlností, soucitem a snahou o dorozumění obvykle moc starostí nedělají.

Ti, kdo uvěří, dobrovolně uznávají za Pána Ježíše Krista, který je v Božím království premiérem. Proto Pavel v listu Galatským může napsat: „V Kristu už není rozdíl mezi mužem a ženou.“ Proto spolupracuje s ženami na různých úrovních prvokřesťanského života, považuje je za své spolupracovnice, nevytahuje se nad ně, ale naopak je zřejmé, že si jich velice váží. V novém věku, kdy vládne Ježíš, na pohlaví nezáleží.

Problém nastává, když se křesťané z prostoru Kristovy vlády nechají odlákat do nějaké obskurní ohrady, kde se houfují lidé s všelijakými nesmysly, pověrami a předsudky. No, a právě to se stalo ve sboru, který má na zodpovědnost Timoteus.

Dočetli bychom se, že na ženy v tomhle sboru měli vliv jistí Hymeneus a Alexandr. Pavel je před časem ze sborového společenství vyloučil, a to je co říct, tohle udělal za dobu své apoštolské kariéry pouze párkrát. Nebylo totiž zbylí.

Tihle dva pánové se zhlédli v nějaké filozofii, kterou smíchali s křesťanskou vírou tak nešikovně, že z toho vzniknul poněkud těžce stravitelný guláš. Hlásali, že ženy by se měly odloučit od mužů,

přestat jednou provždy s rozením dětí, a ukončit tak předávání dědičného hříchu z generace na generaci.

Aby toho nebylo málo, ve městě se nacházel proslulý chrám bohyně Artemis, který byl kompletně provozován ženami – kněžkami.

Když k tomu ještě připočteme skutečnost, že ženy v tehdejší společnosti, ať už židovské nebo pohanské, neměly prakticky žádné vzdělání a byly odkázány pouze na svou domácnost a péči o rodinu, výbušná směs byla na světě.

Ženy v efezském sboru se rozhodly stůj co stůj prosadit, jenže bohužel ne s evangeliem ale se spekulacemi, a navíc zřejmě způsobem, který odkoukaly z Artemidina chrámu, kde měly kněžky navrch.

Pozor! Nemysleme si, také chlapi v tomhle sboru měli máslo na hlavě. Každý se snažil mít navrch, ve vzduchu byl cítit testosteron, hádali se o prkotiny a s oblibou se uráželi. Kdepak, v téhle farnosti by člověk nehledal Boží království ani náhodou.

A tak se Pavel rozhodl k radikálnímu kroku. Jelikož v efezském sboru nový věk Kristovy vlády nic nepřipomíná, je třeba se alespoň na čas vrátit ke všem běžným pravidlům, kterými se lidé ve starověku řídili. Žádná rovnost, ale podřízenost žen mužům. Jedině tak se dá jakž takž udržet pořádek, jedině tak se všichni navzájem nezničí.

Muži se mají přestat neustále neproduktivně hádat a ženy mají mlčet a poslouchat, poučovat druhé je v dané situaci nepřipustné. Nejprve totiž musejí mít možnost nabýt základních vědomostí, které jim jako ženám byly dosud ze strany mužů upírány.

Dneska se Pavlovu postupu říká odborně krizový management. Po nějaký čas je prostě třeba vrátit se do původního, výchozího stavu. Jedině tak se dá postupně opět dospět tam, kde chceme být. Teprve po základní konsolidaci a načerpání patřičných znalostí, se ve sboru, kam Pavel píše, může mužům i ženám znovu otevřít prostor Božího království.

A co bylo dál? To nevíme. Můžeme si klidně představit, že časem se konečně chlapi přestali neproduktivně hádat a začali se svým ženám věnovat. A ty si časem osvojily základní pravdy evangelia, a všichni společně se ve víře vrátili pod Kristovu vládu, kde na beton a jednou provždy platí, že mezi mužem a ženou žádný rozdíl není.

Kdo se jednou poctivě vyučí u Ježíše, tomu už bláznivé teorie nejrozumnějších Hymeneů a Alexandrů nic neříkají, ten už nemusí čerpat inspiraci v pohanských chrámech.

Je docela možné, že se časem v efezském sboru našly i nové Prisky, Foibé, Persidy, Lydie, Euodie i Syntyché, prostě ženy, které byly schopné a ochotné kázat, učit i vést sbor.

Proč ne? Mezi námi, sestry a bratři, myslím, že ženy to často umějí lépe než my chlapi.

PeČ

SPCH 11. 5. 2025 (Den matek)

Obrázek vytvořila umělá inteligence AI

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)